

CELSISSIMO,
AC
REVERENDISSIMO
S. R. I. PRINCIPI
FRANCISCO
E COMITIBUS
BARKÓCZY

DE SZALA
PERPETUO IN PALOCZ, ET TAVARNA

MISERATIONE DIVINA ECCLESIAE METROPOLITANÆ
STRIGONIENSIS

ARCHI-EPISCOPO,

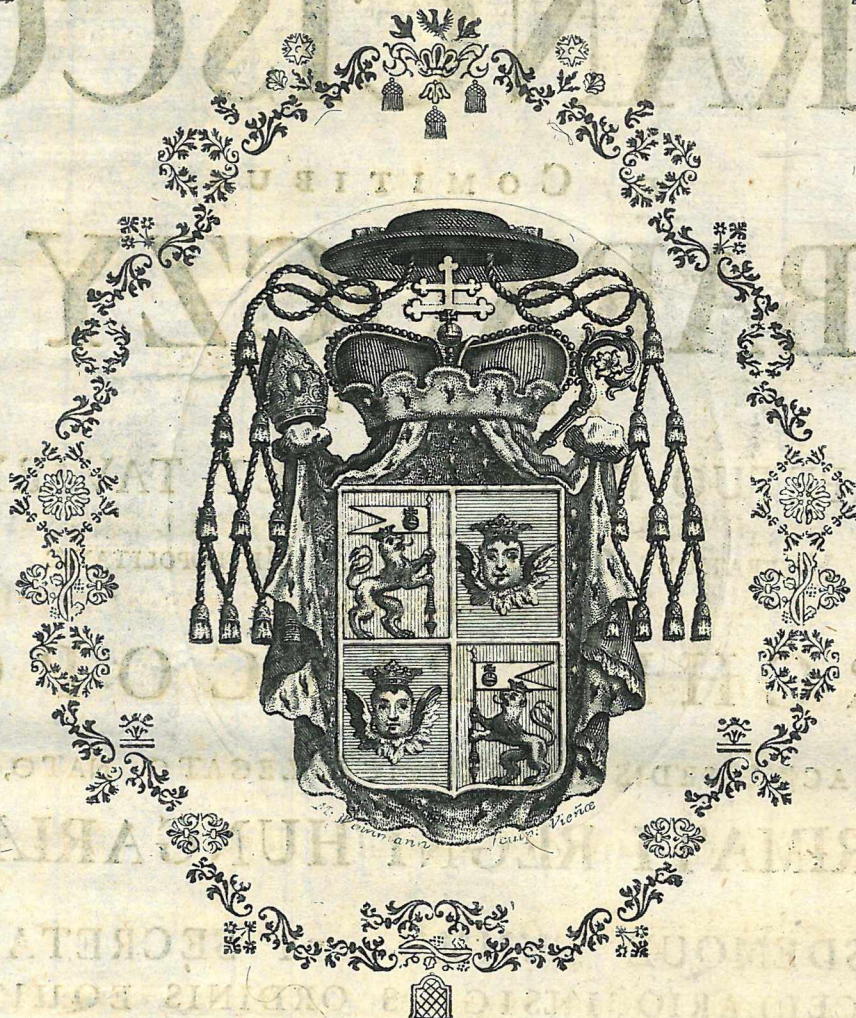
SACRÆ SEDIS APOSTOLICÆ LEGATO NATO,
PRIMATI REGNI HUNGARIÆ,

EJUSDEMQUE SUMMO, ET SECRETARIO
CANCELLARIO, INSIGNIS ORDINIS EQUITUM
S. STEPHANI REGIS HUNGARIÆ APOSTOLI, MAGNÆ
CRUCIS EQUITI, ET TOTIUS ORDINIS PRÆLATO, IN-
CLYTI COMITATUS STRIGONIENSIS SUPREMO, ac PERPETUO
COMITI, UTRIUSQUE S. C. ET R. A. MAJESTATIS ACTUALI INTI-
MO, ET EXCELSI CONSILII LOCUMTENENTIALIS REGII CON-
SILIARIO, EXCELSÆ ITEM TABULÆ SEPTEM-VIRA-
LIS CO-JUDICI &c. &c.

TYRNAVIÆ,
TYPIS COLLEGII ACADEMICI SOCIET. JESU,
ANNO M. DCC. LXV.

IN SCVTVM STIRPIS BARKÓCZYÆ
DE SZAL A.

E P I G R A M M A.

Inde TUUM, PRINCEPS, ornat diademate scutum

Alatus Genius, signifer inde Leo.

Quid Leo? pro Patria; Genius? pro Numine belle

Connectunt stirpis fortia facta TUÆ.

KNY-18-00921

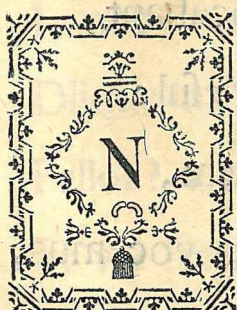

CELSISSIMO PRINCIPI

ISTRO-GRANENSI

VNGARIÆ SIDERI.

PROPEMPTICON.

Non exspectatus Musis, cum nuper in ædes
Appulsus nostras pranderes Nobilis Hospes
Maxime Præsul eras, nec quod TE Præsule dignum est,
Illis carmen erat (quis enim TE Præsule dignum
Tempore tam modico potuisset scribere carmen?)
Cui tuba Virgilii, & vitæ non sufficit ætas.
Et quamvis eadem nunc causaque, forsque Poetam
Urgeat, & simili remos impellat in unda,
Ne tamen ingratus, redituro PRINCIPE plausus
Venturos minuât, pudibunda silentia rumpit,
Carminaque haud tanto, nec tali PRINCIPE digna;
Non indigna tamen Musarum promittit amore.
Felices Musæ! quas propter mittit ab antris

Æolus ingentesque nives, nivibusque solutis
Non ulli tuto penetrandum tramite cœnum.
Felices Musæ! quibus æther militat ipse,
Et conjuratæ veniunt in vota procellæ;
Ut ne noster amor (quod vel meminisse dolori est)
Nobis nec visus, nec munere cultus, abiret.
Quas TIBI pro tanto reddemus munere grates
Æole? qui circum nivibus callesque, viasque
Comples, & fluviis iter insuperabile reddis?
Atque vel invitum, ne non discedere posset,
Quo patriæ, Regnique salus, curæque vocabant,
Tyrnaviæ retines? veniam da, Maxime Præsul:
Ut ne festines, quod te remoremur euntem,
Ipsūque Hippotadem quod nostra in vota vocemus,
Audaces nos fecit amor; TE Præsul amamus!
Quem Rex, quem Proceres, Populusquem diligit omnis.
Ecquis enim tenero non complectatur amore
Ingenium, moresque TUOS, vultumque, animumque
Omnibus accessu facilem, vitioque carentem?
Cætera quis referat? quisve hæc in Carmina cogat?
Quot dederit natura TIBI, quotque addidit æther
Munera, quæ merito veniens mirabitur ætas,
Sera nec credent orituri a stirpe Nepotes.
Ne properes igitur, da nostro hoc munus amor:
Exspectes facilemque viam, coenoque carentem;

Ibis

Ibis tum melius, tum TE comitabitur una
Noster amor, tutasque vias præbebit eunti.
Quod si jam certus discedere denique nunc es:
Illa utinam nunquam struxisset mœnia Piso,
Ister ubi Ungaricam primum præterfluit Urbem,
Quæ TE tam subito nobis subducere cursu,
Nosque TIBI properant. Sed quo meus exiit ardor?
Quid loquor? ire paras: i sospes Maxime Præsul,
Quo virtus, comitesque TUÆ virtutis honores,
Ungaricique vocant complenda negotia Regni.
I, nec sis dubius: saluum TE conscius æther,
Diique in Pisonis ducent feliciter Urbem.
Fallor? an in glaciem totæ vertere lacunæ?
Et via ferratos jam tergo sustinet orbes?
Æole, quem penes est fluviosque, viasque gelare,
Fac, precor, eveniat; non unquam gratia tanti
Excidet immemori nobis de pectore facti.
I felix igitur PRINCEPS: sunt jam omnia tuta.
Jungimus hoc votis Solenne prioribus unum,
Quam primum ut nostras dignere revifere Musas;
Tum TIBI nos plura, & paulo majora canemus.

O D E.

PRINCIPI Magno, Patriæque Phœbo

Dum lyra carmen meditarer audax,

Tendo Phœbeas, resonasque frustra

Pectine chordas.

Tenfiles nervi subito repugnant,

Nec sonum reddunt, licet usque tentem.

Tunc queri visa est lyra pertinaci

Murmure dicens:

Quid manu nervos humili canoros

Tangis? est omnis labor iste cassus,

Digna laudando chelis ista non est

PRINCIPE tanto.

Illius claras celebrare laudes

Nec potest Flacci lyra, Pindarive;

TU virum, speras cecinisse tantum

Carmine digno?

Ergo cessabit mea Musa, PRINCEPS!

Patriæ Sidus, columnen, decusque!

Et colet celsas taciturna laudes

Poplite flexo.

Optat

Optat hoc unum, superes ut annos

Nestoris, felix, valeasque sospes,

Et fleat fero gemitura raptum

Patria Patrem.

Serius, PRINCEPS, TUA vota differ;

Serius cœlum meritis reposce;

Serius partes rutilas adire

Ætheris opta!

Donec absolvas Patriæ peramplas

Spes, & excelsæ monumenta mentis

Posteri cernant, stupeantque stantis

Culmina molis.

Tunc gravis multis meritis, & annis,

Aurei scandens laqueare coeli,

Clara fulgendo superabis astra

Clarius astrum.

EPIGRAMMA

IN HOS VERSUS.

Displiceant? placeant ne TIBI mea carmina, PRINCEPS!

Non scio: conatu sat placitura scio.

Si tanti est carmen, quanti conatus; in orbe,

Non isto melius carmine carmen erit.

A L I U D:

Carmina fecit amor; nec amorem ex carmine cense:

Major enim est omni carmine noster amor.

DICANT CLIENTES MVSAE

TYRNAVIENSES.

